

In liefde bloeiende

I Korinte 1, 23

...De Joden vragen om wonderen en de Grieken zoeken naar wijsheid maar wij verkondigen een gekruisigde Christus - voor Joden een steen des aanstoots en voor heidenen een dwaasheid...

Tijdens onze bijeenkomsten van december, hebben we in alle toonaarden met elkaar gesproken over licht. Licht dat opgaat over mensen die ronddwalen in duisternis. Licht dat in de duisternis schijnt en niet wordt overmeesterd. Licht dat onstuitbaar doorbreekt.

Marc Chagall (1887-1985) heeft in een heel duistere tijd *zijn* vertrouwen in het licht geschilderd. We zien dat op het 'in liefde bloeiende' schilderij van deze maand: de '*Witte Kruisiging*', gemaakt in 1938, het jaar van de Kristallnacht.

Marc Chagall was een Chassidisch Joodse kunstenaar uit Vitebsk, een industriestad in wat nu Wit Rusland heet. Om het kruis heen heeft Chagall een verscheidenheid aan beelden geschilderd, die het lijden van de huidige wereld tonen. Links boven trekt een horde Bolsjewieken met rode vlaggen brandschattend door een dorp. Daaronder schreeuwen vluchtelingen in een boot om hulp. Links onder proberen afgebeulde Joden weg te vluchten. Midden boven wenen de aartsvaders met Rachel, die *'weigert zich te laten troosten over haar kinderen omdat er geen meer is'* (Jeremia 31,15). Onderaan vlucht een radeloze moeder met haar kind. Rechtsboven steekt een man in nazi-uniform een synagoge in brand en rechtsonder sjokt Ahasveros, de zwervende Jood, weg terwijl hij over de vlammen van een brandende Thorarol stapt, die ongeacht op de grond ligt.

Maar in het centrum van het kunstwerk zien we de gekruisigde. Hij staat in een baan van hemels licht, licht dat ook straalt van de menora -symbool van het Jodendom-, die op de voorgrond staat. Tegen het kruis aan, staat een ladder, de verbinding tussen aarde en hemel waarvan Jacob droomde (Genesis 28). De gekruisigde vertoont geen spoor van lijden.

Ongeschonden is Hij in gebed verzonken: Hij draagt een [tallit], een Joodse gebedsmantel, als lendendoek.

In de visie van Chagall is Jezus de Christus voluit Jood, een Joods profeet in gebed. Voor Chagall symboliseert deze 'witte kruisiging' het leiderschap van deze profeet van de Joden. Het eerbetoon aan Zijn eeuwenoud gezag wordt op dit doek bron van licht, een pad van hoop te midden van de ellende van de tijden.

Geloof in Hem, kan bergen wanhoop verplaatsen. Hier is geen slachtoffer gekruisigd - maar onze voorganger, onze Rabboeni, die genoemd wordt *'wonderbare raadsman, goddelijke held, eeuwige vader, koning van de vrede'* (Jesaja 9,5)